

Sygn. akt I C 676/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 września 2014 r.

Sąd Rejonowy w Wołominie I Wydział Cywilny

w składzie następującym: Przewodniczący – SSR Michał Marcysiak

Protokolant – Dominika Stańczak

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2014 r. w Wołominie

na rozprawie

sprawy z powództwa H. P.

przeciwko (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

1. pozbawia wykonalności w części tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) wystawionego w dniu 4 października 2003 r. przez (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi w Warszawie z dnia 16 grudnia 2003 r. sygn. akt I Co 3571/03, to jest co do kwoty 2 617,86 zł (dwóch tysięcy sześciuset siedemnastu złotych i osiemdziesięciu sześciu groszy), stanowiącej część odsetek za okres od dnia 3 czerwca 2003 r. do dnia 4 października 2003 r., wskazanych w punkcie II podpunkt 3 wyżej opisanego bankowego tytułu egzekucyjnego,

2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

3. zasądza od H. P. na rzecz (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 888 zł (osiemset osiemdziesiąt osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

4. zasądza od (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz H. P. kwotę 398,52 zł (trzysta dziewięćdziesiąt osiem złotych i pięćdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu,

5. przyznaje ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wołominie na rzecz adwokata C. K. prowadzącego Kancelarię Adwokacką przy ulicy (...) w W. kwotę 1077,48 zł (tysiąc siedemdziesiąt siedem złotych i czterdzieści osiem groszy) zawierającą należną stawkę podatku od towarów i usług, tytułem części kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu udzielonej H. P.,

6. zasądza od (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wołominie kwotę 133, 11 zł (sto trzydzieści trzy złote i jedenaście groszy) tytułem części kosztów sądowych, których H. P. nie miała obowiązku uiścić.

. Sygn. akt I C 676/13

Uzasadnienie wyroku z dnia 3 września 2014 r.

H. P. wniosła w pozwie skierowanym przeciwko (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego wystawionego przez ten bank w dniu 4 października 2003 r. i zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi I

Wydziału Cywilnego z dnia 16 grudnia 2003 r., sygn. I Co 3571/03. Z treści pozwu wynikało, że powódka wniosła o pozbawienie wykonalności powyższego tytułu wykonawczego w części, to jest co do kwoty 9 857, 92 zł, przy czym powódka wskazała, że kwota ta stanowi odsetki od kwoty głównej kapitału objętego wyżej wskazanym bankowym tytułem egzekucyjnym. Powódka podniosła w pozwie zarzut przedawnienia roszczenia pozwanego stwierdzonego w bankowym tytule egzekucyjnym. Ponadto, w piśmie procesowym z dnia 25 stycznia 2014 r. zarzuciła, że spłaciła już w całości wierzytelność pozwanego stwierdzoną w powyższym bankowym tytule egzekucyjnym (pozew – k.1-3, pismo procesowe pełnomocnika powódki z dnia 25 stycznia 2014 r. – k.69-70).

W odpowiedzi na pozew (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwana wskazała, iż zarzut przedawnienia roszczeń stwierdzonych wyżej opisanym tytułem wykonawczym jest bezzasadny, albowiem miało miejsce kilkukrotne skuteczne przerwanie biegu przedawnienia tych roszczeń, wskutek wszczęcia i prowadzenia trzech postępowań egzekucyjnych w oparciu o ten tytuł wykonawczy. Ponadto pozwana przyznała, że roszczenia o odsetki stwierdzone w tym tytule wykonawczym zostały już zaspokojone w wyniku egzekucji prowadzonej przeciwko powódce oraz wpłat dokonanych przez powódkę poza egzekucją, a obecne postępowanie egzekucyjne dotyczy wyłącznie części kapitału objętego bankowym tytułem egzekucyjnym, to jest kwoty 9 857, 92 zł (odpowiedź na pozew – k.97-102).

Podczas rozprawy w dniu 29 sierpnia 2014 r. strony podtrzymały swoje stanowiska. Pełnomocnik procesowy powódki, ustanowiony w toku postępowania przez Sąd z urzędu, wniósł ponadto o zasądzenie kosztów procesu od strony przeciwnej, a także o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu, albowiem nie zostały opłacone w żadnej części.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 4 października 2003 r. (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...). W tytule tym (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. stwierdził, że przeciwko H. P. przysługuje mu, z tytułu umowy o kredyt nr (...) z dnia 18 października 2002 r. roszczenie o zapłatę kwoty 30 491, 61 zł, na którą składa się kapitał w kwocie 25 679, 05 zł, odsetki „przeterminowane” za okres od dnia 8 marca 2003 r. do dnia 2 czerwca 2003 r. w kwocie 917, 63 zł oraz odsetki „karne” za okres od dnia 3 czerwca 2003 r. do dnia 4 października 2003 r. w kwocie 3 894, 93 zł. Bank stwierdził, że roszczenia te są wymagalne.

W dniu 16 grudnia 2003 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy P. I Wydział Cywilny, orzekając w sprawie o sygn. I Co 3571/03 na skutek wniosku (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. złożonego 21 października 2003 r., postanowił nadać klauzulę wykonalności powyższemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu przeciwko H. P. do kwoty 81 690 zł oraz zasądził od dłużniczki kwotę 298, 50 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania. Wykonanie powyższego postanowienia, polegające na opatrzeniu bankowego tytułu egzekucyjnego klauzulą wykonalności nastąpiło w dniu 2 grudnia 2004 r.

(oryginał tytułu wykonawczego – bankowego tytułu wykonawczego nr (...) z dnia 4 października 2003 r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności – k. 11 akt egzekucyjnych Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie Marcina Osiczko sygn.. KM 84/12).

Jeszcze w grudniu 2004 r. (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wszczął egzekucję wnosząc do Komornika Sądowego Rewiru V przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi w Warszawie – Adama Goneta o przeprowadzenie egzekucji wszystkich roszczeń stwierdzonych wyżej wskazanym tytułem wykonawczym. Postępowanie to toczyło się pod sygn. V Km 3236/04 i w dniu 11 kwietnia 2007 r. zostało umorzone na skutek wniosku wierzyciela (art. 825 punkt 1 k.p.c.).

(okoliczności bezsporne)

W postępowaniu egzekucyjnym o sygn. V Km 3236/04 komornik sądowy nie wyegzekwował żadnych kwot od H. P..

(okoliczność bezsporna, nadto – adnotacja na oryginale tytułu wykonawczego – bankowego tytułu wykonawczego nr (...) z dnia 4 października 2003 r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności – k. 11 akt egzekucyjnych Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie Marcina Osiczko sygn.. KM 84/12)

Jeszcze w 2007 r. (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. ponownie wszczął egzekucję przeciwko H. P. składając wniosek do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi – Północ Renaty Delert. Wnioskiem tym wierzyciel objął kapitał w kwocie 25 679, 05 zł, odsetki „przeterminowane” za okres od dnia 8 marca 2003 r. do dnia 2 czerwca 2003 r. w kwocie 917, 63 zł oraz odsetki „karne” w kwocie 3 627, 07 zł. Postępowanie to toczyło się pod sygn. Km 662/07. W dniu 30 grudnia 2009 r. postępowanie to zostało umorzone na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. W postępowaniu tym Komornik Sądowy Renata Delert wyegzekwowała część należności objętych bankowym tytułem wykonawczym od H. P. na rzecz wierzyciela i przekazała mu kwotę 18 615, 83 zł.

(okoliczność bezsporna, nadto adnotacja na oryginale tytułu wykonawczego – bankowego tytułu wykonawczego nr (...) z dnia 4 października 2003 r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności – k. 11 akt egzekucyjnych Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie Marcina Osiczko sygn. KM 84/12)

W dniu 18 października 2012 r. (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. ponownie wszczął egzekucję przeciwko H. P. składając wniosek do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Mokotowa w W.. Wnioskiem objęta została kwota 9 857, 92 zł, stanowiąca część kapitału objętego bankowym tytułem egzekucyjnym.

(okoliczność bezsporna)

Do dnia 22 sierpnia 2013 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie Marcin Osiczko wyegzekwował od H. P. i przekazał na rzecz wierzyciela kwotę 4639,19 zł

(karta rozliczeniowa – okładka akt egzekucyjnych Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie Marcina Osiczko sygn. KM 84/12)

W dniu 17 października 2013 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie Marcin Osiczko uznał się niewłaściwym do dalszego prowadzenia sprawy i przekazał ją do dalszego prowadzenia Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Wołominie Sebastianowi Szymczukowi, który obecnie prowadzi to postępowanie przeciwko H. P. pod sygn. Km 28962/13.

(k.56 akt egzekucyjnych Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie Marcina Osiczko sygn. KM 84/12)

H. P., począwszy od 28 lutego 2007 r. do 28 listopada 2007 r., uiściła bezpośrednio na rzecz (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. łącznie kwotę 3000 zł.

(okoliczności bezsporne)

Z kwoty tej (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. zaliczył 2617,86 zł na odsetki „karne” objęte bankowym tytułem egzekucyjnym nr (...), zaś kwotę 83,64 zł na poniesione przez wierzyciela koszty egzekucyjne, a kwotę 298,50 zł na poniesione do tego czasu koszty sądowe.

(zestawienie wpłat oraz sposób ich rozksięgowania – k. 161-162)

Wyegzekwowaną w postępowaniu egzekucyjnym o sygn. Km 622/07 kwotę 18 615, 83 zł (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. zaliczył na odsetki „karne”, objęte bankowym tytułem egzekucyjnym nr (...) do kwoty 1277,07 zł, natomiast na odsetki „przeterminowane” objęte tym tytułem zaliczył 917, 63 zł. Pozostałą część kwoty 18 615, 83 zł, tj. kwotę 15 821,13 zł (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. zaliczył na poczet kapitału objętego tym bankowym tytułem egzekucyjnym. Wobec tego, na dzień umorzenia postępowania egzekucyjnego o sygn. Km 622/07, do wyegzekwowania z przedmiotowego tytułu wykonawczego pozostawała część kapitału, tj. kwota 9857,92 zł.

(zestawienie wpłat oraz sposób ich rozksięgowania – k. 161-162)

W dniu 22 stycznia 2007 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie wyrokiem w sprawie IV K 694/06 uznał H. P. za winną tego, że w dniu 22 grudnia 2004 r. w W. dokonała przywłaszczenia samochodu O. (...) nr rejestracyjny (...) na łączną sumę strat 30 491, 61 zł na szkodę (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W., tj. przestępstwa określonego w art. 284 § 1 k.k. i wymierzył jej za to karę. W punkcie 3. wyroku Sąd zobowiązał oskarżoną H. P. do naprawienia w całości szkody poprzez dokonanie w terminie trzech lat od uprawomocnienia się orzeczenia wpłaty na rzecz (...) Bank (...) S.A. kwoty 25679, 05 zł. Wyrok ten jest prawomocny od dnia 30 stycznia 2007 r.

(odpis wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 22 stycznia 2007 r., IV K 694/06 – k.153).

Powyższe ustalenia, w zakresie wyżej wskazanym, były bezsporne między stronami. W pozostałym zakresie Sąd dokonał ustaleń na podstawie wskazanych wyżej dokumentów urzędowych i prywatnych, których prawdziwości oraz rzetelności żadna ze stron nie kwestionowała.

Sąd oddalił wniosek dowodowy powódki o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania świadka A. K., albowiem okoliczność, której miały dotyczyć te zeznania, tj. zasądzenie od powódki kwoty 25679, 05 zł w wyżej wskazanym postępowaniu karnym była bezsporna między stronami, nadto wynikała z odpisu wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 22 stycznia 2007 r., IV K 694/06. Ponadto, z uwagi, na to, iż okoliczności istotne z punktu widzenia rozstrzygnięcia zostały wykazane wyżej wskazanymi dowodami z dokumentów (w zakresie w jakim nie były bezsporne), zbędne było dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron, dlatego też, orzekając na podstawie art. 299 k.p.c. Sąd oddalił wniosek powódki o przeprowadzenie tego dowodu. Sąd oddalił również wniosek powódki o dołączenie do akt niniejszej sprawy akt egzekucyjnych Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Pragi Północ Renaty Delert, sygn. Km 662/07, albowiem okoliczności istotne z punktu widzenia rozstrzygnięcia niniejszej sprawy wynikały z adnotacji tego Komornika umieszczonych na oryginale tytułu wykonawczego znajdującego się w aktach Km 84/12, a pełnomocnik powódki nie wskazał na żadne inne okoliczności, które miałyby zostać stwierdzone treścią dokumentów zgromadzonych w tych aktach.

Sąd zważył, co następuje

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części.

Zgodnie z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane. Powódka podnosiła, że nastąpiły dwa takie zdarzenia – przedawnienie roszczeń o odsetki objęte wyżej opisanym tytułem wykonawczym, jak i spełnienie w całości świadczenia objętego tym tytułem.

Zarzut przedawnienia okazał się w całości bezzasadny. W polskiej doktrynie prawa cywilnego przyjmuje się, że skuteczne podniesienie zarzutu przedawnienia roszczenia jest zdarzeniem wywołującym skutek w postaci jego wygaśnięcia (por. E. Wengerek „Przeciwegzekucyjne powództwa dłużnika” WZPP Warszawa 1998, s.91 i przywołana tam literatura), lub prowadzi do niemożności egzekwowania, zgodnie z art. 117 § 2 k.c. (por. H. Pietrkowski „Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Część trzecia. Postępowanie egzekucyjne”, Wyd.Praw. Warszawa 2006, s.192, t.1). Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Roszczenia objęte przedmiotowym bankowym tytułem egzekucyjnym są niewątpliwie roszczeniami związanymi z prowadzeniem działalności gospodarczej pozwanego banku, nadto odsetki są świadczeniami okresowymi. Dlatego też, do wszystkich roszczeń stwierdzonych bankowym tytułem egzekucyjnym wystawionym przez pozwanego, znajduje zastosowanie trzyletni termin przedawnienia.

Rozważyć zatem należało w jakiej dacie zaczął biec termin przedawnienia roszczeń objętych przedmiotowym bankowym tytułem egzekucyjnym, a także to, czy pozwany wykazał przerwanie biegu tego terminu. W myśl art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Z kolei stosownie do art. 123 § 1 pkt 1 k.c. przedawnienie przerywa się między innymi poprzez przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia.

W dniu 21 października 2003 r. pozwany wystąpił do sądu o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...). Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi, postanowieniem z dnia 16 grudnia 2003 r. wydanym w sprawie o sygn. akt I Co 3571/03 nadał klauzulę wykonalności temu tytułowi egzekucyjnemu, zgodnie z wnioskiem banku. Skoro złożenie wniosku do Sądu o nadanie klauzuli wykonalności przedmiotowemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu miało miejsce przed upływem trzech lat od dnia zawarcia umowy kredytu, to uznać należało, iż termin przedawnienia wszystkich roszczeń wynikających z tej umowy, został wówczas skutecznie przerwany. Wyjaśnić przy tym należy, iż czynność w postaci złożenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu stanowi czynność zmierzającą bezpośrednio do dochodzenia roszczenia stwierdzonego tym tytułem, o której to czynności stanowi art. 123 § 1 pkt 1 k.c. Na takie znaczenie tej czynności wskazywał wielokrotnie Sąd Najwyższy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2008 r., V CSK 386/07, niepubl.; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2004 r., III CZP 101/03, OSNC 2005/4/58, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2012 r., sygn. akt I CSK 90/12, LEX nr 1250551). Stanowisko to Sąd całkowicie podziela.

Zatem pozwany dokonał czynności przed Sądem, która była powzięta bezpośrednio w celu dochodzenia roszczenia. Zgodnie z art. 124 § 2 k.c. przedawnienie nie bieгло na nowo, dopóki postępowanie nie zostało zakończone, czyli do dnia 2 grudnia 2004 r. albowiem dopiero w tym dniu klauzula wykonalności została faktycznie naniesiona na powyższy bankowy tytuł egzekucyjny.

Jeszcze w grudniu 2004 r. (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wszczął egzekucję wnosząc do Komornika Sądowego Rewiru V przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi w Warszawie – Adama Goneta o przeprowadzenie egzekucji wszystkich roszczeń stwierdzonych wyżej wskazanym tytułem wykonawczym. Postępowanie to toczyło się pod sygn. V Km 3236/04 i w dniu 11 kwietnia 2007 r. zostało umorzone na skutek wniosku wierzyciela. Złożenie wniosku o wszczęcie egzekucji skutkuje przerwaniem biegu przedawnienia roszczeń majątkowych. Jest to typowa czynność przed organem powołanym do egzekwowania roszczeń majątkowych, przedsięwzięta bezpośrednio w celu zaspokojenia roszczenia, o której stanowi art.123 § 1 punkt 1. k.c.

Przedawnienie w stosunku do wszystkich roszczeń zaczęło biec ponownie w dniu 12 kwietnia 2007 r., jednakże (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. ponownie wszczął egzekucję przeciwko H. P. składając w 2007 r. wniosek do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi – Północ Renaty Delert. Należy zauważyć, że wnioskiem tym objęte były roszczenia stwierdzone w bankowym tytułem egzekucyjnym, za wyjątkiem tych, które były już wówczas zaspokojone przez dłużniczkę. Zaspokojeniu uległa bowiem część odsetek nazwanych przez pozwanego „karnymi”, to jest kwoty 3 894, 93 zł wskazanej w bankowym tytule egzekucyjnym. We wniosku egzekucyjnym wierzyciel w odniesieniu do tego roszczenia wnosił o egzekucję jedynie kwoty 3 627, 07 zł, albowiem zaliczył na poczet tego świadczenia część bezpośredniej wpłaty dłużniczki dokonanej w dniu 28 marca 2007 r. w kwocie 300 zł (267, 86 zł). Należy zatem uznać, iż w zakresie roszczeń wskazanych we wniosku egzekucyjnym wszczynającym postępowanie o sygn. Km 622/07, nastąpiło ponowne przerwanie biegu przedawnienia, a bieg tego terminu zaczął się na nowo następnego dnia po umorzeniu tego postępowania, to jest w dniu 31 grudnia 2009 r.

W dniu 18 października 2012 r. (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. ponownie wszczął egzekucję przeciwko H. P. składając wniosek do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie. Wnioskiem objęta została kwota 9 857, 92 zł, stanowiąca część kapitału objętego bankowym tytułem egzekucyjnym. W pozostałym zakresie roszczenia objęte bankowym tytułem egzekucyjnym były już wówczas zaspokojone, czy to wskutek wpłat bezpośrednich powódki na rzecz pozwanego, czy też wskutek egzekucji (szczegółowo zostało to opisane

w części poświęconej ustaleniom faktycznym). Zatem, w odniesieniu do kwoty, która nadal pozostawała na dzień 18 października 2012 r. niezaspokojona, nastąpiło skuteczne przerwanie przedawnienia. Postępowanie zmierzające do wyegzekwowania tej kwoty toczy się nadal, a prowadzi je Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Wołominie Sebastian Szymczuk pod sygn. Km 28962/13. W związku z powyższym zarzut przedawnienia należności stwierdzonych tytułem wykonawczym jest bezzasadny i w związku z tym nie uzasadnia pozbawienia go wykonalności w jakimkolwiek zakresie.

Niemniej jednak, w pewnym zakresie, powództwo było zasadne – mianowicie co do kwoty 2 617,86 zł stanowiącej część odsetek za okres od dnia 3 czerwca 2003 r. do dnia 4 października 2003 r., wskazanych w punkcie II podpunkt 3 wyżej opisanego bankowego tytułu egzekucyjnego. Powódka domagała się bowiem pozbawienia wykonalności przedmiotowego tytułu wykonawczego w zakresie w jakim obejmował on odsetki i podnosiła zarzut spełnienia świadczenia w tym zakresie. Co do kwoty 2 617, 86 zł zarzut ten był uzasadniony. Kwota ta została uiszczona na rzecz pozwanego bezpośrednio, w związku z czym na oryginale bankowego tytułu wykonawczego nie ma wzmianki o jej wyegzekwowaniu, co teoretycznie umożliwia pozwanemu wszczęcie egzekucji o tę kwotę. Co prawda powódka uiściła bezpośrednio na rzecz pozwanego kwotę większą, tj. 3000 zł, jednakże pozwany, korzystając z dyspozycji art. 451 § 1 k.c. zaliczył na poczet długu w postaci odsetek za okres od dnia 3 czerwca 2003 r. do dnia 4 października 2003 r., wskazanych w punkcie II podpunkt 3 wyżej opisanego bankowego tytułu egzekucyjnego, jedynie kwotę 2617, 86 zł, pozostałą część zaliczając na koszty sądowe i koszty egzekucji tego długu przyznane mu od powódki w innych tytułach wykonawczych.

Zarzut spełnienia świadczenia nie mógł skutkować uwzględnieniem powództwa w większym zakresie, mimo, iż bezsporne było między stronami, że pozwany otrzymał tytułem zaspokojenia roszczeń pieniężnych stwierdzonych przedmiotowym tytułem wykonawczym całość odsetek i 15 821, 13 zł tytułem kapitału. Zauważyć jednak należy, że całość otrzymanego dotychczas przez pozwanego kapitału oraz odsetki ponad kwotę 2 617, 86 zł, zostały wyegzekwowane w drodze egzekucji sądowej. Nadto, w toku obecnie prowadzonego postępowania egzekucyjnego wyegzekwowana została od dłużniczki co najmniej kwota 4639,19 zł. Jak trafnie wskazuje Sąd Najwyższy powództwo przeciwegzekucyjne skierowane na pozbawienie lub ograniczenie wykonalności tytułu wykonawczego może być skutecznie wniesione tylko pod warunkiem, że istnieje potencjalna możliwość wykonania tytułu wykonawczego w całości lub w określonej jego części. Dłużnik traci możliwość wytoczenia powództwa opozycyjnego z chwilą wyegzekwowania świadczenia objętego tytułem wykonawczym w całości lub w określonej części w odniesieniu do już wyegzekwowanego świadczenia. Powództwo to jest więc niedopuszczalne w części, w której wykonalność tytułu wykonawczego wygasła na skutek jego zrealizowania (por. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 2014 r., sygn. akt II CSK 679/13). Z tego względu, w zakresie kwot wyegzekwowanych w toku egzekucji sądowej powództwo opozycyjne opierające się na zarzucie spełnienia świadczenia podlega oddaleniu. Sąd uwzględnił to powództwo jedynie w zakresie wyżej wskazanej kwoty 2 617, 86 zł, co do której istnieje potencjalna możliwość wszczęcia egzekucji, skoro została spełniona poza postępowaniem egzekucyjnym bezpośrednio na rzecz wierzyciela. W doktrynie zasadnie wskazuje się, że samo istnienie możliwości wykonania tytułu wykonawczego, czyli zdolności do egzekucji, pozwala na wystąpienie z powództwem zmierzającym do uniemożliwienia przeprowadzenia egzekucji z tego tytułu wykonawczego. Z tego też względu przyjmuje się, że powództwo opozycyjne może być wniesione niezależnie od tego, czy przeciwko dłużnikowi została już wszczęta egzekucja. W sprawie niniejszej egzekucja o kwotę odsetek „karnych” stwierdzonych przedmiotowym tytułem wykonawczym nie toczy się, jednak w odniesieniu do kwoty 2617, 86 zł istnieje potencjalna możliwość jej wyegzekwowania, co uzasadniało uwzględnienie powództwa w tym zakresie.

W końcu wyjaśnić należy, że na rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie w żadnym stopniu nie wpływa istnienie tytułu egzekucyjnego w postaci prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 22 stycznia 2007 r., IV K 694/06, w którym rozstrzygnięto o obowiązku powódki naprawienia szkody w kwocie równej kapitałowi objętemu tytułem wykonawczym kwestionowanym w niniejszej sprawie. Przede wszystkim, jest to jedynie tytuł egzekucyjny, a nie wykonawczy (wyrok ten nie został zaopatrzony w klauzulę wykonalności). Gdyby zaś kiedykolwiek wyrok ten został opatrzony klauzulą wykonalności i w ten sposób powstałaby potencjalna możliwość skierowania egzekucji do majątku powódki tych samych roszczeń, które zostały zaspokojone w oparciu o

tytuł wykonawczy kwestionowany w niniejszej sprawie, to właściwą drogą do ochrony praw powódki jest powództwo opozycyjne skierowane przeciwko temu pierwszemu tytułowi wykonawczemu.

Z tych względów Sąd uwzględnił powództwo, orzekając w oparciu o art. 840 § 1 punkt 2 k.p.c. jak w punkcie 1. wyroku, a oddalił je w pozostałym zakresie w punkcie 2.

O kosztach procesu w punktach 3 i 4 wyroku Sąd rozstrzygnął w oparciu o zasadę stosunkowego rozdzielenia tych kosztów, określoną w art. 100 k.p.c. Powódka wygrała proces w 27 %, wobec czego należy jej się w takim samym procencie zwrot kosztów procesu. Do kosztów procesu należnych stronie powodowej należą wyłącznie koszty pomocy prawnej udzielonej jej z urzędu przez adwokata. Zgodnie z § 19 punkt 1. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity Dz.U. z 2013 r., Nr 461) koszty nieopłaconej pomocy prawnej ponoszone przez Skarb Państwa obejmują opłatę w wysokości nie wyższej niż 150% stawek minimalnych, o których mowa w rozdziałach 3-5. Z uwagi na wartość przedmiotu sprawy stawka minimalna wynosi więc 1200 zł, przy czym zgodnie z § 2 ust. 3 tego rozporządzenia w sprawach, w których strona korzysta z pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu, opłaty, o których mowa w ust. 1, sąd podwyższa o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług, obowiązującą w dniu orzekania o tych opłatach. Tym samym koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu przez adwokata wynoszą w niniejszej sprawie 1476 zł. Z uwagi na to, iż powódka wygrała proces w 27 % należało zasądzić od pozwanej na rzecz powódki kwotę 398, 52 zł tytułem zwrotu powyższych kosztów procesu.

O kosztach należnych pozwanej Sąd orzekł również stosownie do art. 100 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. Do kosztów procesu pozwanej należały koszty zastępstwa procesowego wykonywanego przez radcę prawnego, ustalone przez Sąd w stawce minimalnej określonej w § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349 ze zm.) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Z uwagi na to, iż pozwana wygrała proces w 73 % należało zasądzić od powódki na rzecz pozwanej kwotę 888 zł z tytułu zwrotu powyższych kosztów procesu.

Skoro powódka w 73 % przegrała proces to w tym zakresie koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej jej z urzędu ponosi Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Wołominie. Dlatego też Sąd przyznał ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wołominie adwokatowi C. K., prowadzącemu Kancelarię Adwokacką przy ulicy (...) w W. kwotę 1077, 48 zł, orzekając w oparciu o § 19 i 20 wyżej wskazanego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, jak w punkcie 5 wyroku.

Z uwagi na to, iż pozwana przegrała proces w 23 % istniały podstawy do obciążenia jej częścią kosztów sądowych, których powódka nie miała obowiązku uiścić, gdyż była od nich zwolniona w niniejszym postępowaniu. Powódka była zwolniona od opłaty sądowej od pozwu, która w niniejszej sprawie wynosiła 493 zł. Zgodnie z dyspozycją art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz.U. z 2014 r., poz. 1025) należało zatem zasądzić od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Wołominie kwotę 133,11 zł tytułem zwrotu części tych kosztów.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

Wołomin, dnia 15 września 2014 r.